
Křížová chodba Karolina stvořená k zrcadlení

Křížová chodba Karolina stvořená k zrcadlení

Ještě dva dny před vernisáží výstavy s názvem *Benátské zrcadlení* se dalo stěží tušit, že se Křížová chodba Karolina na měsíc promění v zrcadlovou galerii a zároveň obrazárnu. Mezi velkoformátovými olejomalbami, které stále ještě chránila fólie, a „hromádkami“ zrcadel v bezpečných transportních obalech jsem vyzpovídala dva z nejdůležitějších: Mariannu Dávidházy, autorku výstavy, a Jakuba Špaňhela, akademického malíře a autora vystavených obrazů. Odpovídali podle toho, jak měli čas.

? Kde a kdy se zrodil nápad na uskutečnění výstavy?

Marianna: Původní koncepce mě napadla v Benátkách, kde jsem v září 2017 navštívila manufakturu Ongaro e Fuga a seznámila se s jejím majitelem Giulianem, synem původních zakladatelů. Bylo to v čase, kdy jsem chystala svou závěrečnou práci na Rudolfské akademii a Giuliano Fuga měl na Biennale speciální výstavu skla. Takže přímo v Muzeu skla v Muranu mě napadla možnost představit benátské zrcadlo v Praze, a to ve vzájemném působení českého a italského umění z období baroka. Svůj nápad jsem konzultovala s Jakubem Špaňhelem, jehož tvorbu dlouho sleduji, a tudíž dobře vím, že maluje historické budovy a kostely a již několik let se věnuje italské sérii. Okamžitě se mu můj nápad zalíbil, i když nám oběma bylo jasné, že jde o poněkud odvážnější symbiózu. Že je to tak?

Jakub: Marianna vlastní několik mých obrazů a ví, že maluji starou sakrální architekturu, kostely a kaple. V roce 2001 jsem studium na AVU završil diplomovou prací na téma Pohledy do pražských barokních a gotických kostelů. Právě sérii věnovanou těmto stavbám jsem rozšířil o obrazy Benátek, Říma a Florencie, protože stejně jako Marianna do těchto částí Itálie rád jezdím.

? Na výstavě budou i zrcadla, na kterých jsou namalovány lustry. To je normální?

Jakub: (smích) Právě že to není vůbec normální! Šlo o mimořádnou příležitost, kdy jsem mohl pomalovat pár skel. Marianna je pak vzala do Benátek, kde byla malba na skle postříbřena, a tamní kumštýři nechali vzniknout unikátnímu druhu benátského zrcadla. Se sklem jsem měl do té doby jedinou zkušenost, maloval jsem na okna v kostele sv. Ducha v ostravské části Zábřeh. Jinak čtyřicet let maluji obrazy na plátno, to je z více jak devadesáti procent má hlavní životní náplň. Jsem ale i sběratelem starého barokního nábytku a předmětů, takže si asi dovedete představit, jak to u mě doma vypadá!

? **Hm, to asi ano...**

Jakub: Je to velké a těžké, rozpadá se to a nesmí se na to sahat, nesmí se to otevírat...

? **Propojení obrazů a zrcadel je vaším prvním počinem?**

Jakub: Ano, je to má první zkušenost. V Čechách vystavuji poměrně často, ale jde především o výstavy malířské, buď jen moje, nebo spolu s kamarády.

? **Proč právě v Karolinu?**

Marianna: Když jsem se vrátila z Benátek, měla jsem úkol najít prostor. Poznala jsem jich spoustu, měla jsem povědomí o těch v Praze nejnámějších. Samozřejmě jsem si myslela i na Karolinum, ale nedokázala jsem odhadnout, zda je možné získat svolení. Zkusila jsem předložit návrh a byla jsem velice potěšena kladným postojem. Fakt jsem byla velice šťastná.

Jakub: Je pro mě svátkem vystavovat v prostoru, jako je Křížová chodba. Už jsem vám přece řekl, že miluji architekturu, která je spjatá s dějinami. Je zásluhou Marianny, že to takto vymyslela a podařilo se jí Karolinum „získat“. Za pětadvacet let, co žiju v Praze, jsem několikrát zdejší prostory navštívil, jde o zajímavé místo a cítím to jako poctu, že zde mohu vystavovat.

? **Díváte se na sebe do zrcadla?**

Jakub: Od té doby, co mám ženu, dvě malé děti a psy, se do zrcadla moc nedívám. Ale byly doby, kdy jsem před ním trávil více času...

Marianna: Myslím si, že úplně nejlepší je dívat se do zrcadla, v němž se odrážejí obrazy...

Když naše povídání končilo, do Křížové chodby dorazil i **Giuliano Fuga**, pohodový vysmátý Ital, kterého mezi „zadumčivými“ Čechy snadno najdete. I jeho jsem se tedy mohla zeptat, jak se na výstavu těší a co říká starobylým prostorám Karolina:

„Vystavuji v České republice a v Praze poprvé, se zrcadly jsem zatím nikdy neopustil území Itálie. Jsem unesený z vašeho Karolina, prosklená chodba se všemi zákoutími dokonale dokreslí celkovou atmosféru vystavených exponátů. Teď už naprosto chápu Mariannino nadšení, se kterým za mnou do Murana dorazila, aby mi sdělila, že má ty nejlepší prostory pro výstavu. Spojení benátských zrcadel a Jakubových pláten vidím jako velice šťastné.“ A víte, jak na tom je Giuliano se zrcadly, respektive s díváním se do nich? „Na sebe se raději nedívám, to rozhodně ne! Když se v zrcadle zahlédnu, neubráním se reakci vyjadřující zděšení, mnohdy i zvukové. Ale svá zrcadla mám moc rád!“

Historické komisi Univerzity Karlovy byla koncepce výstavy *Benátské zrcadlení* předložena počátkem roku 2018. Dnes, téměř po dvou letech příprav mají návštěvníci expozice možnost seznámit se s výsledkem. Co myslíte, stálo úsilí obou výtvarníků a organizátorky stejně jako všech dalších, kteří se na konečné podobě expozice podíleli, za to? Zkusím vám napovědět – unikátní prostory Křížové chodby k zrcadlení dokonale vybízejí!

Ongaro e Fuga

Jakub Špaňhel

RIFLESSI
VENEZIANI

BENÁTSKÉ
ZRCADLENÍ